

“भीठे बच्चे- घर-घरलाई स्वर्ग बनाउने जिम्मेवारी तिमी बच्चाहरूमाथि छ। सबैलाई पतितबाट पावन हुने लक्ष्य दिनु छ, दैवी गुण धारण गर्नुछ।”

**प्रश्न:-** ईश्वरीय गोदमा आएपछि तिमी बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ अनुभव हुन्छ?

**उत्तर:-** मङ्गल मिलन मनाएको अनुभव ईश्वरीय गोदमा आउने बच्चाहरूलाई हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- संगमयुग हो ईश्वर सँग मिलन मनाउने युग। तिमीले ईश्वर सँग मिलन मनाएर विश्वलाई स्वर्ग बनाइदिन्छौ। यस समयमा तिमी बच्चाहरू सम्मुखमा भेट्छौ। सारा कल्प कोही पनि सम्मुख मिलन मनाउन सक्दैन। तिमी यो धेरै सानो ईश्वरीय कुल हो, शिवबाबा हुनु हुन्छ हजुरबुवा, ब्रह्मा हुन् पिता र तिमी बच्चाहरू हौ भाइ-बहिनी, अरू कुनै सम्बन्ध छैन।

**गीत:-** नई उमर की कलिया...

**ओम् शान्ति।** बाबा जब आउनु हुन्छ, तब पहिला केही समय शान्तिमा बस्नु पर्छ किनकि सबै भन्दा पहिला यादको दान दिइन्छ। यादद्वारा नै पतितहरूलाई पावन बनाउनुछ। तिमी बच्चाहरू दान दिइरहेका छौ र लिइरहेका छौ। बाबा आएर काँडालाई कोपिला बनाउनु हुन्छ फेरि कोपिलाबाट फूल बन्छौ। तिमीलाई थाहा छ- हाम्रो सेवा नै हो- हरेकलाई स्वर्गको लायक बनाउनु, जसरी तिमी बनिरहेका छौ।

बाबा आएर पहिले हेल्थ (स्वास्थ्य) त्यसपछि वेल्थ (सम्पत्ति) दिनु हुन्छ। पहिले शान्ति पछि सुख। वास्तवमा सुख दुवैमा छ। तिमी बच्चाहरूलाई सुख र शान्ति दुवै चाहिन्छ तर जो संन्यासी आदि छन् ती केवल शान्ति चाहन्छन्। संन्यासी सुख चाहदैनन्। सुख त तिनीहरूले दिन सक्दैनन्। यदि शान्ति दिन्छन् भने पनि अल्पकाल क्षण भंगुर सुखको लागि। भन्दछन्- सुख त काग विष्टा समान छ। संन्यासी प्रायः गरेर शान्ति चाहन्छन् मुक्तिको लागि, मुक्ति त अरू कसैले दिन सक्दैन। यसलाई बेहदको मुक्ति, बेहदको जीवन मुक्ति भनिन्छ त्यो त बेहदका बाबाले नै दिन सक्नुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- यस समयमा त सबै काँडा समान छन्। काँडाले जसरी घोच्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- सबै एक-अर्कोलाई काम कटारी चलाउँछन्। उनीहरूलाई थाहा छैन- काम कटारीलाई हिंसा भनिन्छ। तिमी विकारमा जान्छौ भने आदि-मध्य-अन्त एक अर्कोलाई दुःख दिन्छौ। यो हो दुःखको दुनियाँ। सुखको दुनियाँ स्वर्गलाई भनिन्छ, जबकि नयाँ सृष्टि नयाँ भारतवर्ष हुन्छ। जो देवी-देवताहरूको पुजारी छन् तिनीहरू जान्दछन् यी देवताहरूको राज्य जब थियो त्यसलाई स्वर्ग भनिन्छ। यो पनि महसुसता आउँछ। लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा गएर उनको महिमा गाउँछन्। सम्झन्छन् यी विश्वको मालिक थिए। विश्व स्वर्ग थियो- यो पनि महसुसता आउँछ, तर हावा समान। बुझ्न त बुझ्दछन्, लक्ष्मी-नारायणका यति धेरै मन्दिर बनाउँछन् भने उनीहरूको राजधानी थियो। महाराजा-महारानी भनिन्छ। तर कहिले थिए यो भुलिसकेका छन्। कति साधारण भूल छ। कुनै धेरै समय भएको छैन। पाँच हजार वर्षको कुरा हो। क्राइष्ट, बुद्ध आदि आएको दुई-अढाई हजार वर्ष भएको छ। उनको लागि अवतार भनिन्छ। जसरी अवतार त हरेकले लिन्छन्। आत्मा आएर प्रवेश गर्छ यसलाई पनि अवतार भनिन्छ। तर पहिला ठूला-बडाको गायन हुन्छ। भनिन्छ- परमपिता परमात्माले अवतार लिनु हुन्छ, तब आएर शरीरमा प्रवेश गर्नुहुन्छ। अवतारको अर्थ यो हो। त्यसैले जो धेरै प्रख्यात हुन्छन्, उनको लागि यो भनिन्छ। जसरी बुद्धको अवतार, क्राइष्टको अवतार। बौद्ध र क्रिश्चियनको भारत-खण्ड सँग सम्बन्ध देखिन्छ।

२०७५ भाद्र २६ मंगलबार ११-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन  
गुरुनानकलाई ५०० वर्ष लगभगको नै देखाइन्छ। उनको पनि छोटो अवतार हो। ती ठूला भए। त्यसैले सबैले अवतार लिन्छन्। अब परमपिता परमात्मालाई बोलाउँछन्। तर उहाँ कहिले आउनु हुन्छ, कसरी आउनु हुन्छ— यो जान्दैनन्। शरीरमा त अवश्य आउनु पर्ने हुन्छ। तर जन्म नलिने भएकाले उहाँको जन्मलाई अवतरण भनिन्छ। सानो बच्चा त बन्नुहुन्न। सबै भन्दा ठूलो अवतार परमपिता परमात्माको भनिन्छ। गायन गर्छन्— परमात्मा २४ अवतार लिनु हुन्छ। फेरि अहिले भन्छन् दुङ्गा-माटोमा पनि अवतार लिनुभयो। गिदै जान्छन्। जसरी भारतवर्ष गिदै जान्छ त्यस्तै उहाँको वाणी पनि गिदै जान्छ। बाबा नयाँ दुनियाँका रचयिता हुनु हुन्छ। उहाँ अवश्य नयाँ र पुरानोको संगममा आउनु हुन्छ। उहाँको सबै भन्दा ठूलो अवतार भनिन्छ। शिवको सबै भन्दा ठूलो अवतार भनिन्छ। तर मनुष्यले सम्झदैनन् किनकि परमात्माबाट विमुख भएका छन्। निराकार सँग परिचित अवश्य छन्। तर परमात्मा कहिले आउनु हुन्छ? आएर के गर्नुहुन्छ? उनीहरू यो जान्दैनन्। यस्तो होइन विष्णुको अवतार भनिन्छ। देवी-देवता धर्मको अवतार भनिदैन। देवी-देवता धर्मको स्थापना भनिन्छ।

विष्णु अवतरणको एक नाटक पनि बनाउँछन्। अब वास्तवमा विष्णु अवतरणको त कुरै होइन। तिमी अहिले विष्णुको कुलका बनिरहेका छौ। ईश्वरको कुल हो नि, नि। शिवको बच्चा यी ब्रह्मा, ब्रह्माका बच्चाहरू तिमी। यसलाई ईश्वरीय कुल भनिन्छ। परमपिता परमात्मा भन्नुहुन्छ— म आएर तिमीलाई आफ्नो बनाउँछु। म आएर तिमी बच्चाहरूको पिता बन्छु। हुन त सबैको पिता हुँ। तर अहिले तिमी ब्रह्माद्वारा मेरो बनेका छौ, त्यसैले तिमी मलाई हजुरबुवा (दादा) भन्छौ। आत्माहरूको पिता त हुनु हुन्छ नै, सबैले जान्दछन्। यस समय म आएको छु, तिमी नै अहिले मिल्दछौ। बेहदका बाबा सँग तब भेट्छौ जब बाबाले जन्म दिनु हुन्छ। अहिले तिमीलाई धर्मको बच्चा बनाएको छु ब्रह्माद्वारा। विकारद्वारा जन्मिएका बच्चाहरू त हुन सक्दैनन्। यति धेरै प्रजा छन्। भाइ-बहिनी कति धेरै छन्, यी सबै मुख-वंशावली भए नि, नि। संन्यासीहरूको वंशावली हुन सक्दैन किनकि उनीहरूमा हजुरबुवा-बुवाको कुनै सम्बन्ध छैन। यहाँ बाबा पनि हुनु हुन्छ, हजुरबुवा पनि हुनु हुन्छ। दादा यिनलाई भनिन्छ। बाबा आएर आफ्नो बनाउनु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी ईश्वरको गोदमा आएका छौं। यो मङ्गल मिलन हो। कलियुगको अन्त र सत्ययुगको आदि— यसलाई नै संगम भनिन्छ। संगममा मिलन हुन्छ। जसरी ३ नदीहरूको संगम हुन्छ। त्यसमा के हुन्छ? गुरु र जिज्ञासुहरूको मङ्गल-मिलन हुन्छ। त्यो भयो लौकिक (जिस्मानी)। गायन पनि गरिएको छ— आत्मा र परमात्माको मङ्गल-मिलन। यो सबै भन्दा राम्रो मिलन हो। आत्माहरू मिल्छन्— परमपिता परमात्मसँग। यसमा पानीको नदीको कुरा छैन। यहाँ तिमी बसेका छौ। यो तिम्रो धेरै महान् मङ्गल-मिलन हो। आत्माहरू पनि चैतन्य छन्। परमपिता परमात्माले यो लोन (ऋण) लिनु भएको शरीर हो, यसलाई मङ्गल-मिलन भनिन्छ। कुम्भको मेला भनिन्छ नि, नि। कुम्भलाई पनि संगम भनिन्छ। ३ नदीहरूको संगमको नाम कुम्भ राखिदिए। सबै भन्दा ठूलो संगम कुनचाहिँ हो? सागर र नदीहरूको। सबै भन्दा ठूलो नदी हो ब्रह्मपुत्र। उनमा बाबा आउनु हुन्छ, त्यसैले सागर र ब्रह्मपुत्रा नदीको संयुक्त मेला त छँदै छ। अहिले कुम्भको मेला छ— संगममा। तिमी सबै ज्ञानसागर बाबा सँग मिल्दछौ, यसलाई ईश्वरीय कुम्भको मेला भन्न सकिन्छ। यो हो आत्माहरू र परमात्माको संगम। कुम्भ वा संगम कुरा एउटै हो। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी आफ्नो लागि स्वर्गको स्थापना गरिरहेका छौं। हामीलाई घरमा पवित्र भएर

रहनुछ। जहाँ पवित्रता छ त्यहाँ नै स्वर्ग भनिन्छ। बच्चाहरू पवित्र रहन्छन् भने पवित्रता-सुख-शान्ति छ। तिम्पो अवस्था यस्तो हुनु पर्छ जस्तो देवताहरूको हुन्छ। कुनै पनि अवगुण हुनुहुँदैन, यसलाई नै स्वर्ग भनिन्छ, त्यही फेरि स्थायी स्वर्ग बन्छ। घरमा यस्तो लायक बनुछ, त्यसैले भनिन्छ घर-घरलाई स्वर्ग बनाऊ। तिमी मनुष्यहरूलाई स्वर्गमा जान लायक बनाउँछौ। तिम्पो लागि नै गीत छ— घर-घरलाई स्वर्ग बनाऊ। सत्ययुगमा घर-घरमा स्वर्ग थियो, अहिले छैन। जो बच्चाहरू बाबाबाट वर्सा लिन्छन् उनीहरूलाई आफ्नो घरमा बसेर पतितबाट पावन बन्ने लक्ष्य दिनु पर्छ।

यो ठूलो भन्दा ठूलो चैतन्य तीर्थ हो। जहाँ शिवबाबा सागर हुनु हुन्छ, त्यहाँ तिमी आत्मा गंगाहरू अवश्य हुनेछौ। यो सबै भन्दा ठूलो सबै भन्दा उच्च मेला हो। ती सबै हुन् भक्तिमार्गका मेला, यो हो ज्ञानमार्गको मेला, भक्तिमार्गका मेला त जन्म पछि जन्म लाग्दै रहन्छन्। ज्ञानमार्गको मेला त एकै पटक लाग्छ। यो हो रूहानी मिलन। परमात्मा परमधामबाट आएर बच्चाहरू सँग भेट्नुहुन्छ। सबै भन्दा राम्रो यात्रा वा मेला यो हो। यहाँ चैतन्य सागर भने कहीं पनि जान सक्नुहुन्छ। त्यो जड सागर अन्त कहीं जान सक्दैन। यहाँ सागर जानु हुन्छ। तिमी नदीहरू पनि निमन्त्रणमा जान्छौ। ज्ञान सागर यस ब्रह्मपुत्रा नदी सँग जानु हुन्छ। तिमी भिन्न-भिन्न प्रकारका नदीहरू हौ— कोही पवित्र छन्, कोही अपवित्र छन्। कुनै कुनै समय यस्ता धेरै आउँछन् जो पवित्र रहन सक्दैनन्। फेरि पनि आउँछन् नि। बाहिरका गृहस्थी पनि आउँछन्। अनुमति दिइन्छ। यस्तो पनि होइन, सबैलाई अनुमति दिइन्छ। कुनै मित्र-सम्बन्धी आदि आउँछन्, उनलाई उठाउनको लागि अनुमति दिइन्छ। नत्र कायदा कडा छ। इन्द्रप्रस्थमा कोही पनि पतित आउन सक्दैन। कोही पनि पण्डा वा सब्जपरी आदिले कोही पनि पतितलाई साथमा लिएर आउन सक्दैन। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— खबरदार रहनु, प्रमाणपत्र तिमीलाई मिल्छ। कसैलाई साथ लिएर आउँछौ वा पठाइदिन्छौ भने जिम्मेवारी तिमीमाथि हुन्छ। हुन त सेन्टरहरूमा निमन्त्रण पनि दिन्छन्। कति पतित आउँछन् होला। सेन्टरमा पतित आउनु तब त उनीहरूलाई पावन बनाउँछौ। यहाँ त सागर बस्नु भएको छ त्यसैले नियम राखिएको छ। नाडी देखिन्छ। डाक्टर, सर्जन त भिन्न-भिन्न हुन्छन् नि। मम्मा-बाबा वा अनन्य बच्चाहरूले कुरा गरे भने थाहा हुन्छ— बुद्धिमा बसेको छ वा छैन। तिमी कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ दुई पिता छन् तब छिट्टै मान्नेछन्। युक्ति बताइन्छ। परमपिता परमात्मालाई त सबैले याद गर्छन्। म फलानो पिताको बच्चा हुँ। केवल उहाँको कर्तव्यलाई जान्दैनन्। यो त तिमी बच्चाहरूले बुझिसकेका छौ— जुन-जुन नाम-रूपले जो मनुष्य आउँछन्, त्यसै नाम-रूपबाट ५ हजार वर्षपछि फेरि आउनु छ अवश्य। क्राइस्टको जो चित्र छ हुबहु फेरि त्यसै समयमा नै हुन सक्छ। यस्तो अरू कुनै मनुष्यको हुन सक्दैन। कृष्णको जो चित्र छ त्यो फेरि अरू कुनै मनुष्य रूपमा हुन सक्दैन। आत्मा भिन्न-भिन्न नाम, रूप, देश, कालमा जन्म लिँदै-लिँदै अहिले पतित भइसकेको छ, त्यसलाई फेरि पावन बनाउनु हुन्छ।

तिमीलाई थाहा छ— कल्याणकारी बाबा हुनु हुन्छ, अकल्याणकारी रावण छ। सबैलाई सद्गति दिनेवाला बाबा हुनु हुन्छ। फेरि यसमा मनुष्य त के, सबै चीजहरूको सद्गति हुन्छ। नर्कको विनाश, स्वर्गको स्थापना हुन्छ। जो कल्प पहिले आएका थिए— कोही पंजाबी, कोही पारसी आउछन् हैन सबैलाई निमन्त्रण दिनु छ। बाबा आउनु भएको छ— ढोल बाजा बजाए पनि कुनै हर्जा छैन। तिम्पो चित्रहरू पनि धेरै राम्रो छन्। अहिले

२०७५ भाद्र २६ मंगलबार ११-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

तिमी मन्दिर लायक बन्छौ। अहिले भूतहरूलाई निकाल्न धेरै मेहनत छ। लक्ष्मी अथवा नारायणलाई वरण गर्नको लागि विकारी अवगुण निकाल्नमा कति मेहनत लाग्छ। कसैलाई कामको भूत, कसैलाई क्रोधको भूत, कसैलाई मोहको भूतले थप्पड मार्छ। एकदम गिर्छन्। लोभवश पनि गिर्छन्। राम्रा-राम्रो घरका बच्चीहरूले पनि मिठाई देखे भने लुकाएर खाइहाल्छन्। लोभले पनि कतिलाई नोक्सान पुर्‍याएको छ। लोभको अधीन भएर नै चोरी गर्छन्। पहिले तिमी भट्टीमा थियौ। अहिले त सबैले आफ्नो घरमा नै भट्टी गर्नु पर्छ। बाबाले एउटै ठूलो भट्टी गराउनुभयो। अहिले त भन्नुहुन्छ पहिले ७ दिनको भट्टीमा रहनु पर्छ। आजकल कसैले भट्टीमा रहनु धेरै मुश्किल छ। सेन्टरमा आउँछन् भने रङ्ग चढाउँछौ फेरि घरमा गयो उड्दछ। सङ्गदोष लाग्छ। अहिले त धेरै मेहनत लाग्छ।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी ईश्वरीय कुलमा बसेका छौं। हजुरबुवा, पिता र हामी भाइ-बहिनी हौ। ब्राह्मण कुल सर्वोत्तम गायन गरिएको छ। ती ब्राह्मणहरूलाई पनि तिमी ज्ञान दिन सक्छौ— ब्राह्मण हुन् उत्तम चोटी, यी संगमयुगी ब्राह्मण नै फेरि देवता बन्छन्। पहिले त देवता भन्दा पनि उच्च ब्राह्मण हुन्, चोटी त उच्च हुन्छ हैन, तपाईं ब्राह्मणहरू देवताहरूको पूजा गर्नुहुन्छ, आफूलाई पुजारी, उनीहरूलाई पूज्य सम्झनु हुन्छ। तिमी ती पुजारीहरू, ब्राह्मणहरूलाई पनि यो सम्झाउन सक्छौ। तिमी त हौ सच्चा-सच्चा ब्राह्मण संगमयुगी। तिमी ब्रह्मा मुख वंशावली हौ, फेरि तिमी नै देवता बन्छौ। स्वर्गका देवता अवश्य परमपिता परमात्माले नै बनाउनु हुन्छ। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

### धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) भित्रका अवगुणहरूको जाँच गरेर तिनीहरूलाई निकाल्नु छ। सङ्गदोषबाट आफ्नो सम्हाल गर्नु छ। दैवी गुण धारण गरेर स्वयंलाई लायक बनाउनु छ।
- २) घर-घरलाई स्वर्ग बनाउने सेवा गर्नु छ। भूतहरूलाई बाबाको यादबाट भगाउनु छ। बाबाको साथ मङ्गल मिलन मनाउनु छ।

**वरदानः—** सहज विधिद्वारा विधातालाई आफ्नो बनाउने सर्व भाग्यको खजानाले भरपुर भव

भाग्य विधातालाई आफ्नो बनाउने विधि हो— बाबा र दादा दुवैको साथ सम्बन्ध। कतिपय बच्चाहरूले भन्दछन्— हाम्रो त सीधै निराकार सँग सम्बन्ध छ, साकारले पनि त निराकारबाट नै पाएका हुन्, त्यसैले हामी पनि उहाँबाटै सबैथोक पाउनेछौं। तर यो खण्डित चाबी हो, ब्रह्माकुमार-कुमारी नबनेसम्म भाग्य बन्न सक्दैन। साकार विना सर्व भाग्यको भण्डारको मालिक बन्न सक्दैनौ किनकि भाग्य विधाताले भाग्य बाँड्नु हुन्छ नै ब्रह्माद्वारा। त्यसैले यस विधिलाई जानेर सर्व भाग्यको खजानाबाट भरपुर बन।

**स्लोगनः—** स्वयंबाट, सेवाबाट र सर्वबाट सन्तुष्टताको सर्टिफिकेट (प्रमाण-पत्र) प्राप्त गर तब सिद्धि स्वरूप बन्छौ।